

РЕШЕНИЕ

№ 11095

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 05.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7882** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалби против заповед № РД-09-50-486/05.08.1999г. на главния архитект на Столична община (СО), подадени от:

- Л. П. Б.;

- М. Г. Х., С. В. Г., С. С. С., П. М. М., У. Г. Б., И. Г. Г., Т. Н. Т., Н. И. К., В. Х. К., П. Н. Н., В. Т. П., И. Д. Д., Д. Ц. Д., И. В. Д., Т. Д. В., Е. В. Д., С. В. Д., Д. С. Б., А. А. К..
Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) С. Ф. М., М. Т. М. и Столична община (СО) чрез процесуалните си представители излагат доводи за недопустимост на жалбите, а по съществуващото им ги намират неоснователни. ЗС А. Б. Б., К. Б. Б. и М. Н. Ч. не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбите. ЗС собственици в етажни собствениности (ЕС), находящи се съответно на адрес: [населено място], [улица], [улица], [жилищен адрес] [улица], [улица] [улица], чрез назначения им особен представител изразяват становище за основателност на жалбите. ЗС собственици в ЕС на [улица] чрез процесуалния си представител молят заповедта да бъде отменена.

След като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

В административната преписка е приложено решение от 09.01.2009г. по адм. д. № 871/2007г. на Софийски градски съд (СГС), Административно отделение, III „г“

състав, влязло в сила на 28.06.2010г., с което са отхвърлени жалби против горепосочената заповед, подадени от: Й. С. А., Тянка Г. В., Л. Р. С., Г. В. А., Д. Б. Ф., А. В. Рибарски, Р. М. В., Ю. А. Г., А. С. В., С. Н. В., У. С. С., Р. П. С., Д. Б. Г., Е. А. Г., В. П. К., И. Н. Д., В. П. М., Г. И. С., П. И. С., Т. Д. Ч., П. М. В. и Н. Г. В.. В производството по делото са участвали ЗС Д. М. Д., С. Ф. М., М. Т. М., СО и Танка К. Ч. (л.309-318 от делото). По искане на последната е образувано производството по издаване на оспорения акт. Неин наследник по закон е ЗС в настоящето производство М. Н. Ч., видно от представеното удостоверение изх. № РСЦ24-ДИ11-5/10.01.2024г. на район «С.» на СО (л.523). Подателите на жалбите, предмет на разглеждане в случая, не са сред страните в производството пред СГС; не се установява правоприемство между тези страни и настоящите жалбоподатели. Представено е съобщение за издаването на процесната заповед (л.322), видно от което тя е обявена на съответно: заявителя Танка К. Ч. – на 03.11.1999г., на СО – на 02.11.1999г., на Й. С. А. и Д. М. Д. – на 08.11.1999г. Последните двама са заявили в предходни свои възражения против проекта, в хода на производството по издаване на процесната заповед, че са председатели на ЕС, но за Д. М. Д. (л.158) не са налице доказателства за посоченото обстоятелство и същият не е участвал в производството пред СГС като такъв. На Й. С. А. като председател на домсъвета и ЕС на [улица], [жилищен адрес] състояща се от вх. А и вх.Б, е било възложено да представлява същата ЕС пред СГС по административното дело, видно от представения протокол от 12.11.1999г. (л.447). В същия протокол са посочени собствениците в ЕС, които са: В. Б., Р. М. А., Тянка Г. В., Л. Р. С., Г. В. А., В. К. К., Т. И. Д., Д. Б. Ф., А. В. Рибарски, Р. М. В., Ю. А. Г., А. С. В., С. Н. В., Г. А. К., У. С. С., Р. П. С., Д. Б. Г., Е. А. Г., В. П. К., И. Н. Д., И. А. К., В. П. М., Г. И. С., П. И. С., Т. Т. Ч., П. М. В. и Н. Г. В.. Независимо от обективизираното възлагане на представителство в протокола, видно от решението на СГС, страни по делото са били поименно посочени лица, между които и Й. С. А., но в лично качество, а не като представляваща собствениците в ЕС. Ето защо, не може да се приеме, че измежду последните страни в това производство са били и други лица, освен поименно посочените в решението. В тази връзка следва да се отбележи и, че не е налице пълно съвпадение между физическите лица, посочени в протокола от 12.11.1999г. и страните по делото пред СГС.

Съгласно чл.177, ал.1 АПК, решението има сила за страните по делото; ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. С горепосоченото решение на СГС заповедта не е отменена или изменена. Поради това, то няма действие спрямо лицата, които не са били страни по делото. Настоящите жалбоподатели не са сред страните в производството, приключило със същото решение на СГС; не се установява и правоприемство между тях и тази страни. Ето защо, ирелевантно за настоящия спор е това съдебно решение, постановено по жалби на други лица, отхвърлени като неоснователни. Ирелевантно е и представеното решение № 4146/20.06.2014г. по адм. д. № 11167/2021г. на 40 състав на съда, с което по жалба на собствениците от ЕС на адрес: [населено място], [улица], е отменен друг индивидуален административен акт. В случая не се установява датата, на която процесната заповед е била съобщена на настоящите жалбоподатели или техни праводатели. Поради това следва да се приеме, че жалбите са подадени в срока по чл.215, ал.4 ЗУТ.

С определение от 21.08.2023г. на жалбоподателите е указано да отстранят нередовности на жалбите и да представят доказателства за притежавано вещно право

в имот, засяган от заповедта. Не са представени такива доказателства за жалбоподателите М. Г. Х., С. С. С., У. Г. Б., Т. Н. Т. и П. Н. Н.. Поради това, тяхното оспорване следва да бъде оставено без разглеждане на основание чл.159, т.4 АПК.

Жалбоподателката С. В. Г. притежава вещни права в имот в обхвата на процесната заповед, видно от нотариален акт (НА) вх. рег. № 8173/07.03.2012г. на Службата по вписванията (л.263). Същото обстоятелство се установява съответно за: П. М. М. – от НА вх. рег. № 60005/13.08.2008г. на Службата по вписванията (л.264); И. Г. Г. – от НА вх. рег. № 6680/01.03.2010г. на Службата по вписванията (л.259); Н. И. К. – от НА вх. рег. № 53028/22.11.2010г. на Службата по вписванията (л.260); В. Х. К. – от НА от 19.03.1985г. (л.269); В. Т. П. – от НА от 12.12.1997г. (л.267); И. Д. Д. – от НА вх. рег. № 93204/15.12.2008г. на Службата по вписванията (л.26-262); Д. Ц. Д. – от НА вх. рег. № 4696/03.02.2020г. на Службата по вписванията (л.265-266); И. В. Д. и Т. Д. В. – от НА вх. рег. № 44524/21.07.2016г. на Службата по вписванията (л.270); Е. В. Д. и С. В. Д. – от НА вх. рег. № 25010/19.06.2012г. на Службата по вписванията (л.271-272); Д. С. Б. и А. А. К. – от НА вх. рег. № 47185/26.08.2020г. на Службата по вписванията (л.273-274). Оспорването на тези жалбоподатели следва да се приеме, че е направено от лица с правен интерес в законоустановения за това срок. Установява се от служебно извършената справка, че същите не са внесли държавна такса, чието събиране следва да бъде постановено на основание чл.77 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим съгласно чл.144 АПК. Същото следва да бъде постановено и спрямо жалбоподателката Л. П. Б., която е представила документ за платена държавна такса в размер на 10 лв. (л.3), но в него не е посочено делото, за което се отнася.

Разгледани по същество, допустимите жалби са неоснователни.

С процесната заповед е одобрено частично изменение на застроителния план за парцели I и IV от кв.74, м. "И."; частично изменение на регулационния план, като от парцел I-"за ожс и магазини" се създава парцел I-"за ожс и магазини" и парцел IV-1474; частичен квартално-застроителен и силуетен план за парцел IV от кв.74, м. "И.". Заповедта е издадена на основание чл.6, т.7 от Закона за териториално селищно устройство (З., отм.), чл.32, ал.1, т.1 и т.3 от З. (отм.), чл.61, ал.2, т.1 и т.2 от Правилника за прилагането му (ППЗТСУ, отм.), чл.12, т.2, чл.16 и чл.17а от Наредба № № 5/17.05.1995 г. за правила и норми по териториално и селищно устройство (Наредбата, отм.). Като мотиви на заповедта е посочено решението по т.8 от протокол на ГАГК № ГК-Г-8/26.01.1999 г. (л.129-133). В това решение са обсъдени възраженията по проекта, направени от ЕС на [улица] № 16 (л.156 и 158) и е прието, че те са неоснователни, тъй като е предвидено малкоетажно застрояване, в по-голямата си част до 10 м. кота корниз; ситуирането на сградата е правилно, с предвидените отстъпи дълбочината на застрояване отговаря на изискванията на чл.63а от Наредбата. Отстоянията през дъно на парцел са върху равен терен и са съответни на чл.65 във вр. с чл.64, ал.2 от Наредбата. Образуването на парцел IV за възстановен имот пл. № 1474 е част от парцел I- за О. и магазини; няма предвиден парцел за озеленяване и не са необходими съгласувания от Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

Съгласно отбелязването в скица от 14.11.1996 г. (л.178), имот с пл. № 1474 е собственост на Танка К. Ч.. Имотът е бил отписан от актовете книги за държавни и общински недвижими имоти с представената заповед № РД-57-805/02.08.1996г. на кмета на С. (л.181), издадена на основание чл.1, ал.1 от Закона за възстановяване

собствеността върху одържавени недвижими имоти. В хода на производството по издаване на оспорената заповед е било поискано петното за жилищната сграда да се ситуира по начин, че да не се засяга декоративно дървесна растителност (л.187). За целта е било изготвено дендрологично заснемане (л.188) и то е било съобразено при проектирането, съгласно обяснителна записка към проекта (166-167). В този му вид той е бил приет от кмета на район „И.“ на СО, видно от негово писмо изх. № към АГ07-00-220/30.10.1998г. (л.152). За издаване на процесната заповед главният архитект на СО е бил надлежно овластен с представените заповеди № РД-09-9/09.01.1996 г. и № РД-09-819/20.12.1996 г. на кмета на СО (л.59-66). С НА вх. рег. № 25919/21.10.1999г. на Службата по вписванията (л.527-528) ЗС М. Т. М. и С. Ф. М. са придобили имота с пл. № 1474, част от парцел I в кв.74 по плана на [населено място], м. „И.“.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото, но намира, че същото заключение не изяснява нови, релевантни за спора обстоятелства. Вещото лице посочва, че с процесната заповед е одобрено частично изменение на застроителния план и на регулационния план, като от парцел I за О. и магазини, се създават парцел I за О. и магазини и парцел IV-1474, и частичен квартално - застроителен и силуетен план (ЧКЗСП). Със заповедта се регулира имот 1474 като самостоятелен парцел № IV-1474 в кв.74, м. И.. Предвидено е застрояване със сграда от 2 до 4 етаж. Застрояването е разработено в ЧКЗСП. В застроителния план теренът, който съвпада с имот 1474, е оцветен в зелено и съгласно легендата в представеното графично приложение, отговаря на „обществена зеленина“. Имот 1474 е възстановен със съдебно решение от 10.04.1995г., в сила от 26.05.1995г. и е отписан от актовете книги за държавни и общински имоти със заповед № РД-57-805/02.08.1996г. Според информацията от представената скица - копие от неодобрен кадастрален план на кв. И. от 19.01.1996г., имот 1474 е заснет през 1996г. с планоснимачен № 1474, и е нанесен в кадастрален лист № 502, по горепосоченото съдебно решение. Нанасянето е направено в периода между 01.01.1996г. и 19.01.1996г. Към 05.08.1999 г. действащ план за кв. И. е застроителният и регулационен план, одобрен със заповед РД-50-09-114/1989г. Върху копия от тези планове са отразени измененията на плана от одобряването му - 05.08.1999 г., до септември 1999г. В регулационния план на заповед РД-50-09-114/1989г. е попълнена кадастралната основа с новите имоти, на основание издадени от кмета на С. заповеди, по квартали. Попълването представлява изчертаване границите на имота с номера му, и изписване на попълването с текст върху чертежа, с номер на квартала, номер на имота и номер на заповедта. Няма категорични данни, че в регулационния план, одобрен със заповед РД-50-09-114/1989г. е направено попълване на кадастралната основа с имот 1474, защото в графичната част не е нанесен номерът на имота, не може да се каже категорично дали очертаните граници са имотните или са на зелената площ, а в текстовата част няма текст за попълване на кадастралната основа с имот 1474 в кв.74. В застроителния план на заповед РД-50-09-114/1989г. са нанесени ЧИЗРП и КЗРП за територията на плана за периода от 05.08.1989г. до септември 1999г, по квартали, с номер на парцела и номер на заповедта на ЧИЗРП и КЗРП. В кв.74 на плана с тази заповед не е отразено графично ЧИЗРП и КЗРП на процесната, нито в има такъв текст за кв. 74, ж. к. И.. В текста за ЧИЗРП и КЗРП са написани парцел I за О. и магазини и имот 1474, но за кв.72, без да са нанесени там. Нов парцел

IV-1474, кв.74, ж. к. И., не е нанесен в ЗРП, одобрен със заповед РД-50-09-114/1989г. Предложение за нанасяне в Г. е направено с писмо на 29.11.2019 г., обосновано със съдебно решение и предлага ЧКЗСП да се „съвмести с действащия ПРЗ на м. „И.-изток“ и се отразят границите на парцел IV-1474 от кв.74, ж. к. И.“. Проверката в сайта на Г.-С. показала, че там са нанесени имот 2311 по кадастрална карта, който отговаря на имот 1474, кв.74 преди кадастрална карта, регулацията на УПИ IV-1474 от кв.74, очертано от всички страни с червени линии като имот към четири улици и предвиденото застрояване в него със сграда на два и три етажа. Нанесен е също текстът за процесната заповед. Нанасянето установява разлика в графиката на имот 1474 по кадастралната карта, одобрена със заповед № РД-18-95/18.12.2015г. и на УПИ IV-1474, кв.74, м. И.-И., регистрирано в писмо на район „И.“ до собствениците на имота от 29.05.2020г. Нанасянето е направено от служебни лица на фирма Г.-С.. Теренът на парцел, сега – урегулиран поземлен имот (УПИ) IV-1474 от кв.74 на ж. к. И., се намира на [улица], срещу сградите на [улица] [улица]. От огледа на място вещото лице установила, че теренът на имот 1474 е затревена площ с иглолистни и широколистни дървесни насаждения и храсти и приема, че има характер на квартална градинка. Съгласно данни от дендрологичното заснемане, извършено юни 1997г., имотът с площ 558м² е зает с висока дървесна растителност - 18 броя и цъфтящи храстовидни видове в добро състояние и затревена площ, „изпълнява функция на изолационна площ между [улица]и жилищния блок“ и има екологичен ефект върху околната среда. Дендрологичното заснемане описва територия с характер на вътрешно-квартална градинка. Посочва се в заключението, че строежът в парцел/ УПИ IV-1474 от кв.74 на ж. к. И. не осигурява добри условия за живот, а премахва вече създадените добри условия, като застроява създадена зелена площ, която има екологичен ефект върху околната среда. Съгласно Общия устройствен план на С. (ОУП) от 2009г., кв. № 74, м. „И.“ попада в устройствена зона Жк - жилищна зона за комплексно застрояване. Параметрите на застрояване в тази зона са: максим. плътност на застрояване - 40%; максим. К. - 3,00; миним. озеленяване - 40 %. В проекта по заповед № РД 09-50-486/05.08.1999г. е предвидено: плътност на застрояване - 45%; интензивност на застрояване - 1,6; свободна дворна площ - 55%. Предвидената нова сграда по същата заповед е ситуирана графично неточно, като представя всички регулационни граници като външни, но за това няма текстово обяснение. Алеята със ширина от 3,5 м няма необходимата за [улица] метра, и е показана като част от УПИ I - за жс и магазини. Застроителният план по графика и обяснителна записка предвиждат съответно: до улична регулация -1,5 метра; до дъно - 5 метра; през дъно 11,25м - 15 метра; от двете страни на сградата - 3 метра; до 10-етажна сграда на бл. 16 от северозапад - 17 метра; до 1-етажна сграда на от югоизток - 8,25 метра. Предвиденото разстояние от новата сграда до [улица]не отговаря на чл.26, ал.1, т. 3 от ЗУТ. Предвидено е 1,5 метра, а изискването е за 3 метра. Прилежащите към сградите площи не са определени в проекта, тъй като с него не се извършва реструктуриране на квартал 74. Разстоянието от блок 14 до границата на имот 1474 е 6,5 метра, което включва ширината на алеята, заобикаляща имота. Градинското обзавеждане няма голяма трайност, поради което е възможно в средата на имота, където няма високи дървета, да е съществувало такова. Не е правена преценка за необходимост от екологична оценка, предвид момента на одобряване на процесния проект.

Така установените обстоятелства не обосновават извод за незаконосъобразност на

процесната заповед, а целесъобразността ѝ е извън обхвата на съдебния контрол, съгласно чл.145, ал.1 АПК. Съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му – чл.142, ал.1 АПК. Ето защо, ирелевантно е съответствието на процесната заповед с разпоредбите на ЗУТ, обн., ДВ, бр. 1/02.01.2001 г., в сила от 31.03.2001 г., подзаконовите нормативни актове по прилагането му, както и последващият я ОУП ; съгласно § 11 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за устройството и застрояването на Столичната община, графичната част на общия устройствен план на СО, одобрена с Решение № 147 на Министерския съвет от 2006 г., се прилага от датата на влизане в сила същия закон, която е 28.01.2007г. От същата дата са приложими и параметрите, посочени за съответната зона в Приложението към чл. 3, ал. 2 от същия закон. Както е посочено в мотивите на решение № 8834/28.06.2010г. по адм. д. № 8071/2009г. на Върховния административен съд, Второ отделение, постановено по касационна жалба против представеното решение от 09.01.2009г. по адм. д. № 871/2007г. на Софийски градски съд, обсъдено по-горе, съгласно действащия при одобряване на процесния проект регулационен план на ж. к. И., кв. 74, „парцел I е отреден за „обществено жилищно строителство и магазини,” а не за обществени озеленени площи. Теренът инкорпорира и обслужващи озеленени площи, които включват озеленените терени към жилищните блокове. тези обслужващи зелени площи не са равнозначни на обществени зелени площи“. В настоящето производство, образувано по жалби на други лица против същата заповед, не бяха установени нови релевантни обстоятелства, от които да е възможен извод, различен от формирания при предходно упражнени съдебен контрол. Макар на място да е налице озеленяване, имотът и преди одобряване на процесното изменение е бил отреден за обществено жилищно строителство и магазини; в този смисъл, не е налице твърдяната неблагоприятна промяна. Видно от приложените в преписката становища и дендрологично заснемане, последното е било предприето с оглед проектът да предвиди разполагане на строителството по такъв начин, че наличната растителност да бъде запазена в максимална степен.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разноските остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на възнаграждението съдът определя на по 100 лева съответно за процесуално представителство на издателя на оспорения акт и на СО като заинтересувано лице по смисъла на чл.131 ЗУТ, съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Същото в общ размер на 200лв. е дължимо на СО, която е юридическо лице, съгласно чл.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация.

Следва да бъде уважено на основание чл.143, ал.4 АПК и искането на ЗС М. Т. М. и С. Ф. М. за възстановяване на направените от тях разноски за адвокатско възнаграждение. Последното е платено в размер на 6000 лв., съгласно представените договор за правна защита и съдействие, фактура и авизо за получено преводно нареждане от 16.02.2024г. Основателно е възражението от страна на жалбоподателите,

че посоченият размер следва да бъде редуциран, тъй като делото не представлява фактическа и правна сложност. Съдът в настоящия състав приема, че предвид свободата на договаряне, с която страните разполагат, прекомерност може да бъде налице при поне двукратно превишение на минимума, установен в съответната приложима хипотеза на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно чл.8, ал.2, т.1 от тази Наредба, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела по ЗУТ е 1250 лв. Тъй като възнаграждението по делото е било уговорено и платено от две лица, за всяко от тях следва да бъде определено възстановяване на по 2500 лв. Тъй като съгласно чл.143, ал.3 и ал.4 АПК е предвидено възстановяване на разноските на ответника и ЗС, за които актът е благоприятен, както при отхвърляне на оспорването, така и при прекратяване на производството, това възстановяване е дължимо общо от всички жалбоподатели.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Л. П. Б., с ЕГН [ЕГН], С. В. Г., с ЕГН [ЕГН], П. М. М., с ЕГН [ЕГН], И. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], Н. И. К., с ЕГН [ЕГН], В. Х. К., с ЕГН [ЕГН], В. Т. П., с ЕГН [ЕГН], И. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. Ц. Д., с ЕГН 84100539033, И. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Т. Д. В., с ЕГН [ЕГН], Е. В. Д., с ЕГН [ЕГН], С. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. С. Б., с ЕГН [ЕГН] и А. А. К., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-09-50-486/05.08.1999г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА всеки от жалбоподателите Л. П. Б., с ЕГН [ЕГН], С. В. Г., с ЕГН [ЕГН], П. М. М., с ЕГН [ЕГН], И. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], Н. И. К., с ЕГН [ЕГН], В. Х. К., с ЕГН [ЕГН], В. Т. П., с ЕГН [ЕГН], И. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. Ц. Д., с ЕГН 84100539033, И. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Т. Д. В., с ЕГН [ЕГН], Е. В. Д., с ЕГН [ЕГН], С. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. С. Б., с ЕГН [ЕГН] и А. А. К., с ЕГН [ЕГН] да заплати по 10 (десет) лева държавна такса по сметката на Административен съд София град.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на М. Г. Х., с ЕГН[ЕИК], С. С. С., с ЕГН [ЕГН], У. Г. Б., с ЕГН [ЕГН], Т. Н. Т., с ЕГН [ЕГН] и П. Н. Н., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-09-50-486/05.08.1999г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Л. П. Б., с ЕГН [ЕГН], С. В. Г., с ЕГН [ЕГН], П. М. М., с ЕГН [ЕГН], И. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], Н. И. К., с ЕГН [ЕГН], В. Х. К., с ЕГН [ЕГН], В. Т. П., с ЕГН [ЕГН], И. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. Ц. Д., с ЕГН 84100539033, И. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Т. Д. В., с ЕГН [ЕГН], Е. В. Д., с ЕГН [ЕГН], С. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. С. Б., с ЕГН [ЕГН], А. А. К., с ЕГН [ЕГН], М. Г. Х., с ЕГН[ЕИК], С. С. С., с ЕГН [ЕГН], У. Г. Б., с ЕГН [ЕГН], Т. Н. Т., с ЕГН [ЕГН] и П. Н. Н., с ЕГН [ЕГН], общо да заплатят на Столична община сумата 200 (двеста) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА Л. П. Б., с ЕГН [ЕГН], С. В. Г., с ЕГН [ЕГН], П. М. М., с ЕГН [ЕГН], И. Г. Г., с ЕГН [ЕГН], Н. И. К., с ЕГН [ЕГН], В. Х. К., с ЕГН [ЕГН], В. Т. П., с ЕГН [ЕГН], И. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. Ц. Д., с ЕГН 84100539033, И. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Т. Д. В., с ЕГН [ЕГН], Е. В. Д., с ЕГН [ЕГН], С. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. С. Б., с ЕГН [ЕГН], А. А. К., с ЕГН [ЕГН], М. Г. Х., с ЕГН[ЕИК], С. С. С., с ЕГН [ЕГН], У. Г. Б., с ЕГН [ЕГН], Т. Н. Т., с ЕГН [ЕГН] и П. Н. Н., с ЕГН [ЕГН], общо да заплатят на С. Ф. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 2500 (две хиляди и петстотин) лева – адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Л. П. Б., с ЕГН [ЕГН], С. В. Г., с ЕГН [ЕГН], П. М. М., с ЕГН [ЕГН], И. Г.

Г., с ЕГН [ЕГН], Н. И. К., с ЕГН [ЕГН], В. Х. К., с ЕГН [ЕГН], В. Т. П., с ЕГН [ЕГН], И. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. Ц. Д., с ЕГН 84100539033, И. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Т. Д. В., с ЕГН [ЕГН], Е. В. Д., с ЕГН [ЕГН], С. В. Д., с ЕГН [ЕГН], Д. С. Б., с ЕГН [ЕГН], А. А. К., с ЕГН [ЕГН], М. Г. Х., с ЕГН[ЕИК], С. С. С., с ЕГН [ЕГН], У. Г. Б., с ЕГН [ЕГН], Т. Н. Т., с ЕГН [ЕГН] и П. Н. Н., с ЕГН [ЕГН], общо да заплатят на М. Т. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 2500 (две хиляди и петстотин) лева – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: